

Η μνήμη της Αγίας Θεοδώρας στο Διδυμότειχο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Σεμνύνεται η αγιοτόκος Καστροπολιτεία του Διδυμοτείχου διότι ανάμεσα στους επιφανείς και λαμπρούς βασιλείς και αγίους, εκτός από τον άγιο Ιωάννη Βατάτζη, τον ελεήμονα βασιλέα της Νίκαιας (1193-1254), τον 13ο αιώνα ανέδειξε και την αγία Θεοδώρα, την βασίλισσα της Άρτας (1210-1280), οι οικογενειακές ρίζες της οποίας βρίσκονται επίσης σε αυτό.

Η μνήμη της Αγίας Θεοδώρας, της βασίλισσας της Άρτας, τιμήθηκε με ιεροπρέπεια στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Ιωάννου Βατάτζη στο Διδυμότειχο, όπου φυλάσσεται η εικόνα της αγίας και απότμημα των ιερών λειψάνων της. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός αφ' εσπέρας της μνήμης της αγίας, προέστη της ακολουθίας του Εσπερινού και ευλόγησε τους άρτους. Το πρωί της επομένης μετά τον Όρθρο τέλεσε τη Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων και μίλησε για το αγωνιστικό ήθος και

θυσιαστικό φρόνημα της αγίας.

Ιστορικά στοιχεία: Η Οσία Θεοδώρα γεννηθείσα περί το έτος 1210 μ.Χ. πιθανότατα στην Θεσσαλονίκη υπήρξε γόνος της μεγάλης και αρχοντικής βυζαντινής οικογένειας Πετραλείφα (νορμανδικής καταγωγής), η οποία ήταν εγκατεστημένη στο Διδυμότειχο και προσέφερε πολλές και σημαντικές υπηρεσίες στην αυτοκρατορία και τιμήθηκε με υψηλά αξιώματα. Η αγία έζησε και μεγάλωσε ορφανή από πατέρα στα Σέρβια της Κοζάνης. Σε ότι αφορά στις σχέσεις της αγίας με τον σύγχρονο άγιο Ιωάννη Βατάτζη, που αμφότεροι κατήγοντο από το Διδυμότειχο, μπορούμε να πούμε ότι οι δύο άγιοι προσπάθησαν να συμφιλιώσουν το Δεσποτάτο της Ηπείρου και την αυτοκρατορία της Νίκαιας, που ευρίσκοντο σε διαρκή αντιπαλότητα, προστριβές και πόλεμο μεταξύ τους.

Η αγία το έτος 1249 μ.Χ. ταξιδεύει στη Νίκαια με τον υιό της Νικηφόρο, τον οποίο μνηστεύει με την Μαρία, εγγονή του αυτοκράτορα της Νίκαιας Ιωάννου Γ΄

Βατάτζη (1222 – 1254 μ.Χ.). Μετά από κάποιες περιπέτειες και υπαναχωρήσεις η Αγία Θεοδώρα ταξιδεύει και πάλι στον Έβρο, «εἰς τὴν χώραν τοῦ Λετζᾶ», (νότια της Αδριανουπόλεως), όπου συναντάται με τον αυτοκράτορα της Νίκαιας Θεόδωρο Β΄ Λάσκαρη (1254 – 1258 μ.Χ.) τον Σεπτέμβριο του 1256 μ.Χ. Εκεί διέτριψαν αμφότεροι επι χρονικό διάστημα και αφού εόρτασαν την Ὑψωση του Τιμίου Σταυρού – πιθανότατα στον περίλαμπρο ναό της Παναγίας Κοσμοσώτειρας Φερρών (Έβρου) – ξεκίνησαν για την Θεσσαλονίκη, όπου έγιναν οι γάμοι του Νικηφόρου και της Μαρίας από τον Πατριάρχη Αρσένιο, ο οποίος ήλθε για τον λόγο αυτό από τη Νίκαια.

Η Αγία Θεοδώρα παράλληλα με τις δραστηριότητές της ως Βασιλίσσης έζησε υποδειγματικά με ταπείνωση, με εντιμότητα και φιλευσπλαχνία προς τους εμπεριστάτους, ευαρεστώντας έτσι τον Θεό και τους ανθρώπους μένοντας πιστή στην Ορθόδοξη πίστη και ζωή. Ταυτόχρονα με το διορατικό της πνεύμα διεχειρίσθη τις δυνατότητες του αξιώματός της ευεργετούσα το έθνος, τον λαό και την Εκκλησία. Τέλος, ως μοναχή έζησε ασκητικά με προσευχή και ελεημοσύνη, έναν έχουσα πόθο· να συναντήσει τον Χριστό και να ζήσει μαζί Του.

[ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ](#)